

ת"פ 58262/02/17 - מדינת ישראל נגד טאהר בן עבדאללה טאהה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 58262-02-17 מדינת ישראל נ' טאהה
בפני כבוד השופט דרור קלייטמן

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד אנה קצובסקי
-שלוחת תביעות כפר סבא

המאשימה

נגד

טאהר בן עבדאללה טאהה באמצעות עו"ד
ענת קירשנברג

הנאשם

הכרעת דין

רקע

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של העסקת תושב זר שלא כדין בהתאם לסעיף 2(א)(2) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב - 1952.
2. על פי כתב האישום, בתאריך 17.01.17 בשעה 18:15 לערך העסיק הנאשם במוסך את חמזה זורבא ת.ז. 401551437, ודיע אבו שיחה ת.ז. 853097889, ואנס דויכאת ת.ז. 403431513 שהינם תושבי הרשות הפלשתינית השוהים בישראל שלא כדין ושאינם רשאים לעבוד בישראל.
3. במענה לכתב האישום, כפר הנאשם במיוחס לו וטען כי במועד הרלוונטי לא העסיק אף עובד במוסך.

ראיות הצדדים

4. מטעם התביעה העיד, **הצוער אלעד נחום**, אשר היה ראש צוות ביס"מ בזמן האירוע מושא כתב האישום. הוא מתאר כי במהלך נסיעה שגרתית באזור התעשייה בכפר קאסם, הבחין בעסק מגודר אשר השער שלו היה פתוח, לכשנכנס פנימה הבחין בתכונה חשודה ועל כן התפצל מהשוטרים

האחרים שהיו עמו ונכנס לעסק פנימה ושם הבחין בפועל שמתעסק בתיקון רכב, תוך שהוא מחזיק בידיו כלי עבודה. לאחר שעיינ בדו"ח הפעולה שנרשם על ידו, ציין כי אותו פועל לבש קפוצ'ון אדום. באותה עת טיפלו השוטרים האחרים בשני חשודים נוספים שהיו במקום ועסקו בתיקון הגג. הוא ניגש לחשוד שהיה בתוך העסק ולשאלתו אישר החשוד כי הוא תושב שטחים ואין בידו אישור כניסה לישראל. החשוד מסר לו ששמו של בעל העסק הוא עסאם וכי הוא עובד במקום רק יום אחד. הוא ביקש מהחשוד שיפתח לו את החדרים הנוספים בעסק וכשזה עשה זאת הריח ריח של סמים ואף ראה במקום מספריים וניירות גלגול, בשל כך ערך חיפוש במקום אך לא נמצא דבר. הוא תיאר כי במקום היו מזרנים ובגדים והוא הסיק שהם שייכים לחשודים. הוא ציין, כי כאשר עכבו את החשודים, הם אספו מארונות בעסק ציוד אישי (בגדים, טלפון, ארנק). הוא העיד כי בהתאם למספר טלפון אשר היה רשום על שלט במקום, התקשר לבעל העסק אולם זה לא האמין לו כי הוא שוטר וניתק את השיחה. מאוחר יותר הגיע למקום גיסו של בעל העסק, מר מוחמד עמר, אשר אמר לו כי הנאשם הוא בעל העסק וכי הוא מכונה עסאם וכעת הוא מצוי בלימודים. במסגרת חקירתו הנגדית הוגש דו"ח פעולה שנרשם על ידו (נ/1).

5. כמו כן, העיד **רס"ב דניאל דביאן** והוגש דו"ח פעולה שנרשם על ידו (ת/1). הוא תיאר כי ביקש מהחשוד שנתפס בתוך העסק את מספר הטלפון של בעל הבית וזה אכן מסר לו מספר, הוא מתאר כי ראה שבמכשיר הטלפון של החשוד מופיע מספר טלפון זה תחת השם "מעלם" שפירושו בעל הבית בשפה הערבית. הוא העיד, כי שני חשודים עמדו על מלגזה כשאחד ישב על הגג עם מקדחה ביד והשני החזיק אותו שלא ייפול.

6. העיד **רס"ר נתנאל תירם** והוגש דו"ח פעולה שנרשם על ידו (ת/2). הוא העיד כי ראה את אחד החשודים שהיו על הגג, כאשר הוא באמצע פעולת הברגה וכי החשוד השני תמך בו, בעוד חשוד נוסף מצוי בתוך הגראז'.
7. עוד העיד, **רס"ר מאור פדלון** והוגש דו"ח פעולה שנרשם על ידו (ת/3). גם הוא תיאר כי ראה שני חשודים עובדים בגג ואחד שרץ לעומק המתחם וכשנשאל על ידו על מעשיו, אמר כי הוא עובד בעסק.

8. בנוסף, העיד **רס"ר אייל וינגרטן** אשר גבה את הודעת הנאשם אשר הוגשה (ת/7).

9. במהלך פרשת התביעה אף הוגשו בהסכמה המוצגים הבאים: תע"צ בעניינו של חמזה מוחמד אמין עאדל זורבה (ת/4), תע"צ בעניינו של ודיע בסאם סלמאן אבו שיחה (ת/5), תע"צ בעניינו של

אנס אסמאיל מחמוד דויכאת (ת/6).

10. מטעם ההגנה העיד הנאשם, אשר תיאר כי ברשותו עסק למכונאות רכב המצוי באזור התעשייה של כפר קאסם בשטח המשותף למספר עסקים, הוגש צילום של השלט המצוי על העסק (נ/2) וכן תצלום העסק וסביבתו (נ/3). הוא הסביר כי כיום השתנה המקום, מאחר והוא הקים גדר שתבחין בינו לבין העסקים האחרים. הוא הסביר כי העסק של גיסו מוחמד עמר מצוי מול העסק שלו ובימי שני וחמישי כשהוא יוצא אחר הצהריים ללימודים, הגיס יכול לראות מה קורה במקום. הוא אישר כי באותו יום פנה אליו ילד לבוש חולצה אדומה שביקש לעבוד, אולם לאחר שהוא הבין שהוא שב"ח, סירב להעסיק אותו. בחקירתו הנגדית אמר כי לא נעל את המוסך מאחר וממול ישנה חנות רהיטים השייכת לבני משפחתו אשר יכולים לראות את המקום, והמוסך תמיד תחת השגחתם.

11. עוד העיד מטעם ההגנה, גיסו של הנאשם, מר מוחמד עמאר שתיאר כי הוא עובד בחנות רהיטים המצויה בסמוך למוסך והוא יכול לראות את המוסך ממקום עבודתו. הוא אישר כי הוא מגיע לעיתים קרובות למוסך של הנאשם, אך אין לו מפתחות למקום. לשאלת בית המשפט ענה כי "נראה לו" שהנאשם נועל את הדלת הפנימית של המוסך כשהוא יוצא ללימודים אך החצר פתוחה.

טיעוני הצדדים

12. בסיכומיה, טענה באת כוח המאשימה, עו"ד נופר מזולה, כי אין מחלוקת שהנאשם הוא הבעלים של המוסך ושלושה שב"חים נתפסו במקום. השאלה היא סביב העסקתם. היא הצביעה על כך כי ארבעה שוטרים שהיו במקום העידו על כך ששלושת השב"חים נצפו עובדים במקום, שניים על הגג ואחד במוסך עצמו. הם ציינו שאותו עובד בתוך המוסך לבש קפוצ'ון אדום וידיו היו שחורות כתוצאה מהעבודה במוסך. השוטר דניאל העיד כי מספר הטלפון של הנאשם הופיע במכשיר הטלפון של השב"ח שעבד במוסך תחת השם "מעלם" שפירושו "בעל הבית" בערבית. אל מול עדויות השוטרים עומדת גרסת הנאשם ולדעתה של ב"כ המאשימה זוהי גרסה תמוהה ובעלת סתירות. מצד אחד טען כי הוא אינו מעסיק שב"חים מאחר שהוא חושש מגניבות ומצד שני הוא העיד שלא נעל את המוסך ובתוך המוסך נתפסו שב"חים עובדים. הנאשם בחקירתו במשטרה מתאר כי באותו יום פנה אליו ילד שב"ח אשר לבש חולצה אדומה וביקש עבודה אך הוא סירב לכך. לנאשם לא היה הסבר לכך שמספר הטלפון שלו הופיע במכשיר הטלפון של השב"ח תחת הכותרת "בעל הבית", לא היה לו הסבר גם להימצאותם של השב"חים במוסך. היא הפנתה אף לעדותו של גיסו של הנאשם ולפיה,

הנאשם בדרך כלל נועל את המוסך כשהוא עוזב. לנוכח כל זאת היא עותרת להרשעתו של הנאשם במיחוס לו.

13. ב"כ הנאשם, עו"ד ענת קירשנברג, טענה בסיכומיה כי המאשימה לא הוכיחה כי השב"חים שנתפסו הועסקו על ידי הנאשם. לדבריה, המאשימה מתבססת על מסכת ראיות נסיבתיות שבסיסה בעדויות השוטרים שראו שב"חים בסמוך למוסך של הנאשם בעת שהנאשם כלל לא נכח בו. השב"חים כלל אינם עדי תביעה ובנסיבות מעין אלו יש לזקוף זאת כמחדל של המאשימה. היא סבורה כי התשתית הראייתית רעועה ומצביעה על כך שעדות העדים בכל הנוגע למקום הימצאותו של העובד במוסך אינה עקבית, העדים לא ידעו לציין באיזה כלי עבודה החזיק העובד. הם לא בדקו את העסקים הסמוכים. לא בוצע צילום המבסס את הטענה כי במכשיר הטלפון של השב"ח הופיע בכינוי "מעלם" למספר הטלפון של הנאשם. לא ניתן לקבוע בוודאות שהגג עליו עבדו שניים מהשב"חים שייך לנאשם. לא ניתן להסיק בשום דרך כי השב"חים הועסקו על ידי הנאשם. לחקירת השב"חים אין כל משמעות מאחר והינה עדות שמועה. ישנן סתירות גם באשר ללבושו של השב"ח שהיה במוסך. לעומת זאת גרסת הנאשם סדורה ועקבית ולא נסתרה בשום שלב ואשר על כן היא עותרת לזיכויו של הנאשם.

דין והכרעה

14. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ובחנתי את הראיות שהוצגו על ידם, **הגעתי למסקנה כי המאשימה עמדה בנטל הוכחת האשמה בכל הנוגע להעסקת השב"ח אנס אסמאעיל מחמוד דויכאת. לא כך באשר להעסקת שני השב"חים הנוספים המוזכרים בכתב האישום.**

15. בכל הנוגע למר אנס אסמאעיל מחמוד דויכאת (להלן: "אנס"), הרי שבהתאם לת/6 - תעודת עובד ציבור מטעם המנהל האזרחי איו"ש, לא היה ברשותו אישור לשהייה בישראל במועד המצוין בכתב האישום.

16. השוטר אלעד נחום מתאר בעדותו כי במסגרת סיור שגרתי בכפר קאסם, נוכח בתכונה שהעלתה את חשדו וראה שני אנשים עובדים על גג מוסך ואדם נוסף המצוי בתוך המוסך ומתעסק בתיקון רכב המצוי על "ליפט". הוא תיאר כי ראה את אותו אדם נוגע ברכב ומתעסק בו והוא היה "כולו שחור" ואף החזיק בידיו כלי עבודה. לכשתיחקר את אותו אדם הסתבר כי מדובר באנס שהינו תושב שטחים ללא אישורי שהייה בישראל. הוא מסר כי בעל העסק שמו עיסאם וכי הוא עובד במקום רק יום אחד.

בהתאם לדו"ח הפעולה שנרשם על ידי השוטר (נ'1), אנס לבש קפוצ'ון אדום. עוד מציין העד כי בחדר שהיה מצוי בתוך העסק נמצאו מזרנים ובגדים וכשהשוטרים עזבו את המקום יחד עם השב"חים (אנס ושניים נוספים שנראו עובדים על גג המבנה), הם אספו את ציודם האישי מתוך ארונות המצויים בבית העסק.

17. השוטר דניאל דביאן בדו"ח הפעולה שרשם (ת/1) מתאר כי ביקש מאנס את מספר הטלפון של בעל העסק וזה מסר לו אותו, כאשר השוטר מציין כי ראה שבמכשיר הטלפון של אנס נרשם מספר זה תחת איש קשר בשם "מעלם" והסביר כי בערבית פירוש מילה זו הוא: "בעל הבית".

18. גם השוטר נתנאל תירם בדו"ח הפעולה שנרשם על ידו מתאר כי ראה את אנס, לבוש חולצה אדומה עובד עם רכב שמכסה המנוע שלו פתוח, במקום פנס לבן לצורך הארת סביבת העבודה וידיו של אנס מלוכלכות בשחור מגריז.

19. השוטר מאור פדלון מתאר אף הוא בדו"ח הפעולה שנרשם על ידו (ת/3) כי בעת הכניסה למוסך זיהה אדם עם חולצה אדומה אשר הולך במהירות מרכב שהיה בתוך המוסך ומנסה להיעלם מעיניו, הוא אף ציין כי לבש חולצה אדומה וידיו היו מלוכלכות בשחור.

20. אל מול עדויות אלו המתארות אדם העובד בתוך עסקו של הנאשם ובמכשיר הטלפון שלו מופיע מספר הטלפון של הנאשם תחת הכותרת "בעל הבית", לא ניתן הסבר על ידי הנאשם. לטענתו, סגר את שער העסק בטרם עזב ללימודים אך לא נעל אותו. **לא ברור מדוע אדם שאין לו קשר לנאשם ייכנס לעסק שבבעלותו ויטפל ברכב המצוי במקום.** גם באשר לנעילת השער, עולה תהייה באשר לגרסתו של הנאשם. הוא טוען כי הוא לא נועל את עסקו כי זה לא כל כך מסוכן וכי ממול קיימת חנות רהיטים בה עובדים בני משפחה אשר משגיחים על העסק. תמוה כיצד הנאשם עוזב את העסק לאחר שסיים את עבודתו ולא נועל אותו, בייחוד לנוכח דבריו (עמ' 25, ש'1 לפרוטוקול) כי: "יש לי ציוד שם שעולה כסף ואני לא יכול להאמין לאף אחד". מעדות בן משפחתו, מר מוחמד עמאר, העובד בחנות הרהיטים הסמוכה אף עולה כי הוא אינו משגיח על המוסך בהיעדרו של הנאשם, רק אם הוא עובר שם במקרה (עמ' 33 ש' 8 לפרוטוקול). הוא אף מציין כי ממקומו בחנותו הוא לא יכול לראות מה קורה בעסק עצמו: "כשאני יושב בחוץ בחנות אני רואה את המקום שלו, את השער, לא את החצר בדיוק. אני לא רואה מה קורה בתוך החצר" (עמ' 31 ש' 14-15 לפרוטוקול). לכשנשאל הנאשם באופן ישיר כיצד ייתכן ונמצאו שב"חים בתוך העסק שלו ענה: "אני לא מאמין שהשב"ח נתפס על הליפט כי המוסך סגור" (עמ' 29 ש' 10-11 לפרוטוקול).

כאמור, כלל השוטרים שנכחו במקום העידו על כך שהשב"ח היה מצוי בתוך המוסך ועבד על רכב שהיה מצוי במקום על "ליפט". לא מצאתי עילה לפקפק בעדויות אלו. איני מתעלם מטענות ב"כ הנאשם בדבר שוני בין העדויות, אך לא מצאתי כי מדובר בשינויים משמעותיים. שלושת השוטרים מתארים באופן דומה את התנהלותו של אנס בעת שהגיעו למקום.

21. לנוכח האמור לעיל, אני סבור כי המאשימה הציגה מסכת ראיות שיש בה די על מנת להוכיח מעבר לספק סביר, כי הנאשם העסיק את אנס בבית העסק שלו. הנאשם לא הצביע על הסבר חלופי למסכת ראיות זו שיהיה בו על מנת להטיל ספק סביר בכך שהמסקנה מראיות אלו היא שהנאשם העסיק את אנס.

22. **לא כך הדברים באשר לשני השב"חים האחרים שנתפסו.** אכן, גם בעניינם העידו שלושת השוטרים כי ראו אותם בשטח העסק השייך לנאשם. השוטר אלעד נחום בדו"ח הפעולה (נ/1) העיד כי אחד מהם עמד על מלגזה והשני ישב על רגליו על איסכורית המשמשת כגג של חלק ממבנה בעסק. השוטר דניאל דביאן בת/1 גם כן תיאר שני אנשים העומדים על מלגזה ומתקנים גג כשאחד מהם אוחז במברגה, תיאור דומה נמסר גם על ידי השוטר נתנאל תירם בת/2. גם בעניינם של שני עובדים אלו הוגשו תעודות עובד ציבור מהם עולה כי הינם תושבים זרים אשר שהו בישראל שלא כדין. אולם, לנוכח המקום בו נמצאו עובדים, גג מבנה המצוי בחצר העסק, לא ניתן להסיק בהכרח כי הנאשם הוא שהעסיק אותם.

23. כפי שהעידו השוטרים, המדובר בחצר העסק שהייתה פתוחה ולא היה כל מחסום המונע מ כל אחד המעוניין בכך מלהיכנס לתוכה. טענת הנאשם היא כי המבנה אשר על גגו נמצאו השב"חים, אינו בבעלותו הבלעדית, מאחר ובמבנה זה ישנו עסק לזגגות רכב השייך לאחר (עמ' 23, ש' 16-21 לפרוטוקול). גם גיסו של הנאשם, מר מוחמד עמאר העיד כך (עמ' 31, ש' 10-11 לפרוטוקול). טענה זו לא נבדקה ולא נסתרה על ידי המאשימה. מלבד העובדה שהשב"חים עבדו במקום לא הוצגה כל ראיה נוספת הקושרת אותם לנאשם. במצב דברים זה לא ניתן לשלול את האפשרות כי הם הועסקו בעבודה במקום על ידי אחר שאינו הנאשם. איני מתעלם מהעדות על פיה הוציאו הנאשמים ציוד אישי מתוך העסק שבבעלות הנאשם, אולם בכך אין די על מנת להסיק כי בהכרח הם הועסקו על ידו. ניתן לטעון כי אנס אפשר להם להחזיק את הציוד במקום בו הוא מועסק.

24. אשר על כן, אני מזכה את הנאשם, מחמת הספק, מאישומו בהעסקת חמזה זורבא וודיע אבו שיחה.

25. לנוכח האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של העסקת תושב זר שלא כדין, בהתאם לסעיף 2(א)(2) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 בכך שהעסיק את אנס דוויכאת שהינו תושב זר שאין בידו אישור כניסה ועבודה בישראל.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, במעמד הצדדים